

[Hans Jørgen Jensen]

som mange mennesker ønsker i de kredse, som åbenbart har penge til at investere med.

Det er derfor, at vi har foreslået, at vi skal have overskudsdeling og økonomisk demokrati, sådan at de penge, der i dag ikke bliver kanaliseret ind i arbejdspladser, fordi profitten ikke er stor nok for dem, der skal investere, rent faktisk bliver investeret deri.

Fru Grethe Fenger Møller talte noget om studiekredse. Ja men i gamle dage lærte man mange ting i studiekredse, og der kom meget konstruktivt ud af det. Derfor vil jeg bede fru Grethe Fenger Møller deltage i en studiekreds, hvor hun måske kan lære lidt mere om overskudsdeling og økonomisk demokrati og det, det vil komme til at betyde, nemlig flere arbejdspladser i Danmark. Det synes jeg også skal med ind i denne debat.

Til hr. Kurt Hansen sagde jeg, at der lå et skjult angreb på fagbevægelsens ledere og arbejdsløsheds-kasselederne. De bemærkninger, hr. Kurt Hansen fremsatte heroppefra nu, er ikke noget skjult, men et direkte angreb på fagbevægelsens ledere og dem, der administrerer arbejdsløsheds-kasserne.

Hvis hr. Kurt Hansen ikke kan huske det, skal jeg erindre ham om, at han kritiserede Kvindeligt Arbejderforbunds ledelse i en enkelt sag. Men derfra og til at karakterisere hele fagbevægelsen og hele arbejdsløsheds-kasseadministrationen i Danmark er et langt spring, og jeg fik altså ret i det, jeg sagde, nemlig at der lå et skjult angreb på fagbevægelsen og arbejdsløsheds-kassernes ledere. Velbekomme, hr. Kurt Hansen!

Enggaard (V):

Fru Lilli Gyldenkilde fra SF var inde på tanken om afgrænsning mellem kommunale opgaver og det private erhvervslivs opgaver. Det er helt rigtigt opfattet af fru Lilli Gyldenkilde, at vi i venstre lægger vægt på, at man ikke igennem offentlig virksomhed skader erhvervenes vilkår. Det har ikke alene med spørgsmålet om erhvervsvenlighed at gøre; det har også noget at gøre med, at den beskæftigelse, man ved hjælp af skattekroner etablerer i offentlig produktionsvirksomhed, tager beskæftigelsen væk fra en anden i erhvervslivet. Derved er der faktisk ikke vundet noget, men blot sket det, at udgifterne alt i alt er blevet større, og derfor er der god fornuft i at fastholde den gamle grænse.

Men når fru Lilli Gyldenkilde var så begejstret for dele af de foreliggende lovforslag, kan det godt gøre en anden én bekymret, for så er det måske netop, fordi der også ligger et stykke socialisme bagt i det resultat, man her søger frem imod.

Jeg noterede mig med stor interesse, at hr. Dræbye fra det radikale venstre havde nogle forbehold over for vitale dele af forslagene, og det giver mig mulighed for at spørge arbejdsministeren én gang mere – for han var ikke meget inde på den facet af hele problemet –: hvor er ministerens flertal henne? Hvor er den parlamentariske basis for det komplekse af forslag, vi taler om her?

Er det sådan, at man sigter efter at fægte sig igennem med skiftende flertal? Er det fru Lilli Gyldenkilde, der i kraft af sin tilslutning til nogle principper skal levere stemmer? Og er det forligspartierne, der skal levere penge- n i forbindelse med de aftaler, man har truffet om de kommende års økonomiske politik? Det ville være interessant at vide, om det er det, der er regeringens konstruktion. Jeg hørte ikke meget fra arbejdsministeren derom i hans i øvrigt lange svar.

Hr. Hans Jørgen Jensen er jo en interessant taler at lytte til, men jeg synes nok, at han skulle være mere varsom med de eksempler og billeder, han bår frem fra vore nabolande. Jeg synes f.eks. ikke, det er rimeligt at drage hr. Poul Schlüter ind i sammenhæng med fru Thatcher. Hvis vi skal være helt ærlige, er det faktisk lang tid siden, jeg har hørt hr. Poul Schlüter citere fru Thatcher eller forsvare monetarismen. Jeg synes, det var urimeligt, at hr. Hans Jørgen Jensen på den måde trak nogle ting sammen, som i virkeligheden i det højeste må ses i et historisk perspektiv.

Hr. Hans Jørgen Jensen kunne ikke lide, at vi havde trukket nogle dystre aspekter frem. Ja, så spørger jeg mig selv: hvor er dog det menneske, som ikke ville blive forskrækket over dybden i disse problemer? Jeg tror, arbejdsministeren må have svært ved at sove om natten, hvis han rigtig tænker igennem, hvad det er for en tung opgave, han og landet som helhed står over for i forbindelse med den økonomiske politiks genrejsning. Det er så voldsomme opgaver, at det i virkeligheden burde inspirere til, at vi tog fat på en helt anden led.